

opusdei.org

Posolstvo Svätého Otca Benedikta XVI. k 27. svetovému dňu mládeže

02.04.2012

Posolstvo Svätého Otca Benedikta
XVI.

k 27. svetovému dňu mládeže

„Ustavične sa radujte v Pánovi!” (Flp
4, 4)

Drahí priatelia,

s radosťou sa na vás opäť obraciam pri príležitosti 27. svetového dňa mládeže. Spomienka na stretnutie v Madride minulý rok v auguste je v mojom srdci stále živá. Boli to mimoriadne chvíle milosti, počas ktorých Pán požehnal prítomných mladých ľudí, ktorí prišli z celého sveta. Ďakujem Pánovi za hojné ovocie, ktoré tieto dni priniesli a ktoré sa v budúcnosti ešte znásobí, tak medzi mladými, ako aj v spoločenstvách, ku ktorým patria. Teraz sa už sústreďujeme na budúce stretnutie v Rio de Janeiro v roku 2013, ktorého témou bude „Chodte teda, učte všetky národy!“ (Mt 28, 19).

Tento rok je mottom Svetového dňa mládeže výzva z Listu svätého apoštola Pavla Filipanom: „Ustavične sa radujte v Pánovi!“ (4, 4). Radosť je totiž ústredným prvkom kresťanskej skúsenosti. Aj počas každého Svetového dňa mládeže zažívame

intenzívnu radosť, radosť zo spoločenstva, radosť z toho, že sme kresťanmi, radosť z viery. Je to jeden z charakteristických znakov týchto stretnutí. A vidíme, že majú veľkú príťažlivú silu: vo svete, ktorý je často poznačený smútkom a starosťami, je to dôležité svedectvo o kráse a dôveryhodnosti kresťanskej viery.

Cirkev je povolaná prinášať do sveta radosť. Autentickú a trvalú radosť, akú hlásali anjeli pastierom v Betleheme v tú noc, keď sa narodil Ježiš (porov. Lk 2, 10): Boh nielen hovoril, nielen konal zázračné znamenia v dejinách ľudstva, Boh sa nám stal takým blízkym, že sa stal jedným z nás a prešiel všetkými etapami ľudského života. V zložitej súčasnej situácii pociťujú mnohí mladí okolo vás veľkú potrebu počuť, že kresťanské posolstvo je posolstvom radosti a pokoja! Chcel by som sa s vami zamyslieť nad touto

radosťou, nad spôsobmi, ako ju nájsť, aby ste ju mohli prežívať čoraz hlbšie a stať sa jej poslami uprostred tých, ktorí sú okolo vás.

1. Naše srdce je stvorené pre radosť

Túžba po radošti je vtlačená v hĺbke ľudskej bytosti. Za bezprostrednými a pominuteľnými potešeniami hľadá naše srdce hlbokú, plnú a trvalú radosť, ktorá môže dať životu „chuť“. A to platí predovšetkým pre vás, pretože mladosť je obdobím neustáleho objavovania života, sveta, druhých i seba samých. Je to čas otvorenosti voči budúcnosti a voči veľkým túžbam po šťastí, priateľstve, zdieľaní a pravde, čas, keď sme priťahovaní ideálmi a robíme si plány.

Každý deň nám Pán ponúka toľko obyčajných radostí: radosť zo života, radosť z krásy prírody, radosť z dobre vykonanej práce, radosť zo služby, radosť z úprimného a čistého

priateľstva. A ak sa pozorne prizrieme, existuje mnoho ďalších dôvodov na radosť: pekné okamihy z rodinného života, spoločné priateľstvá, objavenie vlastných schopností a dosiahnutie dobrých výsledkov, ocenenie od druhých, možnosť vyjadriť sa a byť pochopený, pocit, že sme pre blížneho užitoční. Ďalej je to získavanie nových vedomostí prostredníctvom štúdia, objavovanie nových horizontov prostredníctvom cestovania a stretnutí, možnosť robiť si plány do budúcnosti; aj skúsenosť z čítania nejakej knihy, obdivovania vrcholného umeleckého diela, počúvania a hrania hudby, či pozerania filmu v nás môže vyvolať pravú a skutočnú radosť.

Každý deň sa však stretávame aj s mnohými ťažkosťami a v srdci pociťujeme starosť ohľadne budúcnosti, a preto sa možno pýtame, či plná a trvávajúca radosť, po

ktorej túžime, nie je len ilúziou a útekom z reality. Mnohí mladí sa pýtajú: je dnes skutočne možné naplno sa radovať? Pri svojom hľadaní idú rôznymi cestami, pričom niektoré z nich sú nesprávne, či dokonca nebezpečné. Ako však odlíšiť skutočne trvácú radosť od bezprostredných a klamných potešení? Ako nájsť v živote pravú radosť, takú, ktorá pretrvá a neopustí nás ani v ťažkých chvíľach?

2. Boh je zdrojom pravej radosti

V skutočnosti všetky autentické radosti, tie malé každodenné i tie veľké radosti života, majú svoj pôvod v Bohu – aj keď sa to na prvý pohľad nezdá – pretože Boh je spoločenstvom večnej lásky, ktorá neostáva uzatvorená v sebe samej, ale sa šíri v tých, ktorých On miluje a ktorí jeho milujú. Boh nás stvoril na svoj obraz z lásky a vyliatím svojej lásky na nás, aby nás naplnil svojou

prítomnosťou a svojou milosťou. Boh chce, aby sme mali účasť na jeho božskej a večnej radosti a aby sme objavili, že hodnota a najhlbší zmysel nášho života spočíva v tom, že On nás akceptuje, prijíma a miluje. No nie nestálym prijatím, aké môže byť to ľudské, ale nepodmienečným prijatím, aké je to Božie: ja som chcený, mám vo svete a v dejinách svoje miesto, som osobne milovaný Bohom. A ak ma Boh akceptuje, miluje a ja som si tým istý, jasne a určite viem, že je dobré, že som, že existujem.

Táto nekonečná Božia láska ku každému z nás sa naplno prejavila v Ježišovi Kristovi. V ňom sa nachádza radosť, ktorú hľadáme. V evanjeliu vidíme, ako sa udalosti spojené so začiatkom Ježišovho života vyznačujú radosťou. Keď archanjel Gabriel oznamuje Panne Márii, že bude matkou Spasiteľa, začína slovami: „Zdravas’!“ (Lk 1, 28) – raduj

sa. Pri Ježišovom narodení Pánov anjel hovorí pastierom: „Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ, Kristus Pán“ (Lk 2, 11). A mudrci, ktorí hľadali dieťaťko, „ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali“ (Mt 2, 10). Dôvod tejto radosti spočíva teda v blízkosti Boha, ktorý sa stal jedným z nás. Práve to mal na mysli svätý Pavol, keď písal kresťanom vo Filipách: „Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa! Vaša miernosť nech je známa všetkým ľuďom. Pán je blízko“ (Flp 4, 4 – 5). Prvou príčinou našej radosti je blízkosť Pána, ktorý má prijíma a miluje.

A skutočne, zo stretnutia s Ježišom sa vždy rodí veľká vnútorná radosť. V evanjeliách to môžeme vidieť v mnohých epizódach. Spomeňme si na návštevu Ježiša u Zacheja, nečestného vyberača daní, verejného hriešnika, ktorému Ježiš hovorí: „Dnes musím zostať v tvojom dome!“

A Zachej, ako to opisuje svätý Lukáš, „ho prijal s radosťou“ (Lk 19, 5 – 6). Ide o radosť zo stretnutia s Pánom; o pociťenie Božej lásky, ktorá môže zmeniť celý môj život a priniesť spásu. A Zachej sa rozhodne zmeniť život a darovať svoj majetok chudobným.

V hodine Ježišovho umučenia sa táto láska prejavila v celej svojej sile. V posledných okamihoch svojho pozemského života, keď večeral so svojimi priateľmi, Ježiš hovorí: „Ako mňa miluje Otec, tak ja milujem vás. Ostaňte v mojej láske!... Toto som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná“ (Jn 15, 9.11). Ježiš chce priviesť svojich učeníkov a každého z nás k plnej radosi, tej, ktorú prežíva spoločne so svojim Otcom, aby láska, ktorou ho Otec miluje, bola v nás (porov. Jn 17, 26). Kresťanská radosť spočíva v tom, že sme otvorení tejto Božej láske a patríme mu.

Evanjeliá rozprávajú o tom, že Mária z Magdaly a iné ženy išli pozrieť hrob, kde bolo uložené Ježišovo telo po jeho smrti, a od anjela sa dozvedeli udivujúcu správu, že vstal z mŕtvych. Preto „so strachom i veľkou radosťou“ – ako zaznamenáva evanjelista – rýchlo odišli od hrobu a bežali túto radostnú zvesť oznámiť učeníkom. A Ježiš im išiel v ústrety a povedal: „Pozdravujem vás!“ (Mt 28, 8 – 9). Ide o radosť zo spásy, ktorá sa im ponúka: Kristus je živý, je to On, kto porazil zlo, hriech a smrť. On je prítomný uprostred nás ako Zmŕtvychvstalý až do skončenia sveta (porov. Mt 28, 20). Zlo nemá v našom živote posledné slovo, veď viera v Krista Spasiteľa nám hovorí, že Božia láska zvíťazí.

Táto hlboká radosť je ovocím Ducha Svätého, ktorý z nás robí Božie deti, schopné prežívať a zakúšať jeho dobrotu, obracať sa na Boha s oslovením „Abba, Otče“ (Rim 8, 15).

Radost' je znamením jeho prítomnosti a jeho pôsobenia v nás.

3. Uchovávať v srdci kresťanskú radost'

V tejto chvíli sa pýtame: ako prijať a uchovať tento dar hlbokkej duchovnej radosti?

Žalm nám hovorí: „Hľadaj radost' v Pánovi a dá ti, za čím túži tvoje srdce“ (Ž 37, 4). A Ježiš vysvetľuje, že „nebeské kráľovstvo sa podobá pokladu ukrytému v poli. Keď ho človek nájde, skryje ho a od radosti z neho ide, predá všetko, čo má, a pole kúpi“ (Mt 13, 44). Nájsť a uchovať si duchovnú radost' nám umožňuje stretnutie s Pánom, ktorý nás žiada, aby sme ho nasledovali, aby sme urobili zásadné rozhodnutie a úplne mu zverili svoj život. Drahí mladí, nebojte sa dať šancu Ježišovi Kristovi a jeho evanjeliu a urobiť mu miesto vo svojom živote; je to cesta na dosiahnutie pokoja a skutočného

šťastia vo vašom vnútri, je to cesta k opravdivému plnému životu Božích detí, stvorených na jeho obraz a podobu.

Hľadajte radosť v Pánovi, lebo radosť je plodom viery, je spoznávaním jeho prítomnosti a jeho priateľstva v každodennom živote: „Pán je blízko!“ (Flp 4, 5). Radosť je vkladáním našej nádeje do neho, jeho hlbším spoznávaním a milovaním. Rok viery, ktorý o niekoľko mesiacov začne, nech je nám pomocou a povzbudením. Drahí priatelia, naučte sa vidieť, čo Boh koná vo vašom živote, objavte ho skrytého v udalostiach vášho každodenného života. Verte, že je vždy verný zmluve, ktorú uzavrel s vami v deň vášho krstu. Vedzte, že vás nikdy neopustí. Často k nemu obracajte svoj zrak. Na kríži dal svoj život, pretože vás miluje.

Kontemplácia tejto nesmiernej lásky prinesie do nášho srdca nádej a

radosť, ktorú nič nepremôže. Kresťan nemôže byť smutný, pretože stretol Krista, ktorý dal za neho život.

Hľadať Pána, stretať ho v živote, značí aj prijímať jeho slová, ktoré sú radosťou pre srdce. Prorok Jeremiáš píše: „Našli sa tvoje slová a zjedol som ich, tvoje slová sú mi slasťou a radosťou srdca“ (Jer 15, 16). Učte sa čítať a meditovať Sväté písmo, nájdete v ňom odpovede na tie najhlbšie otázky o pravde, ktoré prebývajú vo vašom srdci a vo vašej mysli. Božie slovo vám odhalí zázraky, ktoré Boh vykonal v ľudských dejinách, a naplní vás radosťou, ktorá vás privedie ku chvále a klaňaniu: „Podťe, plesajme v Pánovi... klaňajme sa a na zem padnime, klaknime na kolená pred Pánom, ktorý nás stvoril“ (Ž 95, 1.6).

Osobitne privilegovaným miestom na vyjadrenie radosti, ktorú Cirkev čerpá z Pána a odovzdáva svetu, je

liturgia. Každú nedeľu slávia kresťanské spoločenstvá v eucharistii ústredné tajomstvo: Kristovu smrť a vzkriesenie. To je najdôležitejší moment pre každého Pánovho učeníka, pretože v ňom sa sprítomňuje jeho obeta lásky. Nedeľa je deň, v ktorom sa stretáme so vzkrieseným Kristom, počúvame jeho slová, živíme sa jeho telom a krvou. Žalm hovorí: „Toto je deň, ktorý učinil Pán, plesajme a radujme sa z neho“ (Ž 118, 24). A na Veľkú noc spieva Cirkev Veľkonočný chválospev vyjadrujúci radosť z víťazstva Ježiša Krista nad hriechom a smrťou: „Zaplesaj nebeský chór anjelov... Zaraduj sa zem, zaplavená toľkým jasom... a tento chrám nech zaznie naším jasavým spevom!“. Kresťanská radosť sa rodí z poznania, že sme milovaní Bohom, ktorý sa stal človekom, dal za nás svoj život a premohol zlo a smrť; a je prežívaním lásky k nemu. Svätá Terézia od Dieťaťa Ježiša, mladá karmelitánka,

napísala: „Ježišu, milovať ťa je mojou radosťou“ (P 45, 21. január 1897, Op. Compl., s. 708).

4. Radosť z lásky

Drahí priatelia, radosť je úzko spätá s láskou: sú to dva neoddeliteľné plody Ducha Svätého (porov. Gal 5, 23).

Láska plodí radosť a radosť je jednou podobou lásky. Blahoslavená Matka Tereza z Kalkaty v odozve na Ježišove slová – „Blaženejšie je dávať ako prijímať!“ (Sk 20, 35) – povedala: „Radosť je ako sieť lásky, ktorou môžete zachytiť duše. Boh miluje toho, kto rozdáva radosť. A kto dáva s radosťou, dáva viac“. A Boží služobník Pavol VI. napísal: „V samotnom Bohu je všetko radosťou, pretože všetko je darom“ (exhortácia *Gaudete in Domino*, 9. máj 1975).

Chcem vám tiež povedať, že s ohľadom na rôzne oblasti vášho života „milovať“ znamená byť stály, verný, dodržiavať zväzky. A to v

prvom rade v priateľstvách: naši priatelia očakávajú, že budeme úprimní, lojálni, verní, pretože skutočná láska vytrvá aj a predovšetkým v ťažkostiach. A to isté platí ohľadne práce, štúdia a služieb, ktoré konáte. Vernosť a stálosť v dobrom vedú k radosti, aj keď nie vždy bezprostredne.

Ak chceme zakúsiť radosť lásky, musí byť veľkodušní a nesmieme sa uspokojiť len s minimom. Musíme sa úplne angažovať v živote a venovať osobitnú pozornosť tým najnúdznejším. Svet potrebuje kompetentných a veľkodušných mužov a ženy, ktorí sa budú venovať službe spoločnému dobru. Seriózne sa venujte štúdiu; rozvíjajte svoje talenty a dávajte ich už odteraz do služby bližným. Hľadajte spôsoby ako prispieť k spravodlivejšej a ľudskejšej spoločnosti tam, kde sa nachádzate. Nech je celý váš život vedený

duchom služby a nie túžbou po moci, materiálnom úspechu a peniazoch.

Pokiaľ ide o veľkodušnosť nemôžem nespomenúť jednu mimoriadnu radosť: tú, ktorú pocítite, keď odpoviete na povolanie darovať Pánovi celý svoj život. Drahí mladí priatelia, nebojte sa, keď vás Kristus povoláva na rehoľný, mníšsky, misionársky alebo kňazský život. Buďte si istí, že on naplní radosťou tých, ktorí mu zasvätia svoj život v odpovedi na jeho pozvanie zanechať všetko a ostať s ním, aby sa s nerozdeleným srdcom mohli venovať službe druhým. Rovnako veľkú radosť však dáva aj mužom a ženám, ktorí sa úplne oddajú jeden druhému v manželstve, aby tak budovali rodinu a stali sa znamením Kristovej lásky k Cirkvi.

Chcel by som ešte spomenúť tretiu cestu vedúcu k radosti lásky: rozvíjanie bratskej lásky vo vašom

živote a v živote vašich spoločenstiev. Medzi takýmto spoločenstvom lásky a radosťou je veľmi úzky vzťah. Svätý Pavol nie náhodou napísal svoju výzvu v množnom čísle: „Ustavične sa radujte v Pánovi!” (Flp 4, 4). Iba ak budeme spoločne žiť takéto bratské komúnie, môžeme zakúsiť túto radosť. Kniha Skutky apoštolov takto opisuje prvé kresťanské spoločenstvo: „Po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm“ (Sk 2, 46). Usilujte sa aj vy o to, aby sa kresťanské spoločenstvá stali privilegovanými miestami vzájomného zdieľania, pozornosti a starostlivosti.

5. Radosť z obrátenia

Drahí priatelia, aby ste mohli zažiť opravdivú radosť, musíte vedieť rozpoznať pokiaľ možno všetky pokušenia, ktoré vás od nej vzdalujú. Súčasná kultúra vedie často k sledovaniu bezprostredných

cieľov, výkonov a potešení,
podporujúc skôr nestálosť, ako
trvácnosť spojenú s námahou a
vernosťou záväzkom. Vysiela
posolstvá pobádajúce ku
konzumnému zmýšľaniu a
predkladajúce falošné šťastie.
Skúsenosť nás učí, že majetok
nezaručuje šťastie: je toľko ľudí, ktorí
majú hojnosť materiálnych statkov,
no často ich trápi beznádej, smútok a
cítia v živote prázdnotu. Aby sme
zotrvali v radosť, musíme žiť v láske
a v pravde, žiť v Bohu.

Božia vôľa je, aby sme boli šťastní.
Preto nám dal na našej ceste
konkrétne usmernenia: prikázania.
Keď ich budeme dodržiavať, nájdeme
cestu života i šťastie. Hoci sa na prvý
pohľad môžu javiť ako súbor zákazov
brániacich slobode, ak sa nad nimi
pozornejšie zamyslíme vo svetle
Kristovho posolstva, predstavujú
súbor základných a cenných
pravidiel vedúcich k šťastnému

životu v súlade s Božím plánom. Často však, naopak, konštatujeme, že budovanie života bez ohľadu na Boha a jeho vôľu, prináša sklamanie, smútok, pocit zlyhania. Skúsenosť hriechu, ktorá je odmietnutím nasledovať Boha, pohrdnutím jeho priateľstvom, prináša do nášho srdca tieň.

Avšak niekedy nie je kresťanská cesta ľahká a vernosť Pánovej láske sa stretá s prekážkami alebo zaznamenáva pády, no Boh nás vo svojom milosrdenstve neopúšťa a ponúka nám stále možnosť vrátiť sa k nemu, zmieriť sa s ním, zakúsiť radosť z jeho odpúšťajúcej a prijímajúcej lásky.

Drahí mladí, často pristupujte k sviatosti pokánia a zmierenia! Je to sviatosť znovu nájdenej radosti. Proste Ducha Svätého o svetlo, aby ste spoznali svoje hriechy a dokázali prosiť Boha o odpustenie. Pristupujte

k tejto sviatosti pravidelne, pokojne a s dôverou. Pán má vždy pre vás otvorené svoje náruče, očistí vás a vovedie do svojej radosti: aj pre jedného hriešnika, ktorý sa obráti, je v nebi radosť (porov. Lk 15, 7).

6. Radosť v skúškach

Nakoniec by mohla v našom srdci ostať otázka, či je skutočne možné žiť v radosti aj uprostred toľkých skúšok života, zvlášť tých najbolestnejších a najtajomnejších; či ak skutočne nasledujeme Pána a dôverujeme mu, budeme vždy šťastní.

Odpoveďou nám môžu byť skúsenosti dvoch mladých ľudí, ktorí tak ako vy našli v Kristovi svetlo, dávajúce im silu a nádej aj v tej najťažších situáciách. Blahoslavený Pier Giorgio Frassati (1901 – 1925) zakúsil vo svojom krátkom živote veľa skúšok a jedna z nich ho skutočne hlboko zranila, lebo sa týkala jeho citového života. V tejto situácii napísal svojej

sestre: „Pýtaš sa ma, či som šťastný; a ako by som sa nemal byť? Pokým mi viera dáva silu, som šťastný! Katolík nemôže nebyť šťastný... Cieľ, pre ktorý sme boli stvorení, zahŕňa cestu posiatu mnohými trňmi, ale nie je to smutná cesta: je veselá, aj napriek bolestiam“ (List sestre Luciane, Turín, 14. február 1925). A blahoslavený Ján Pavol II., keď ho predstavoval ako vzor, povedal o ňom: „Bol to mladý človek s nákazlivou radosťou, radosťou, ktorá mu pomáhala prekonávať mnohé ťažkosti jeho života“ (Príhovor k mladým, Turín, 13. apríl 1980).

Ešte bližšie našej dobe je mladá Chiara Badanová (1971 – 1990), ktorá bola len nedávno blahorečená a ktorá okúsila, že bolesť môže byť láskou premenená a tajomne naplnená radosťou. Vo veku 18 rokov, keď jej rakovina začínala spôsobovať nesmierne utrpenie, modlila sa Chiara k Duchu Svätému a

prosila za mladých z jej hnutia. Namiesto toho, aby žiadala o svoje uzdravenie, prosila Boha o to, aby svojím Duchom osvietil všetkých týchto mladých ľudí, dal im múdrosť a svetlo: „Bol to skutočne Boží okamih: veľmi som fyzicky trpela, ale moja duša spievala“ (List Chiare Lubichovej, Sasselo, 20. december 1989). Kľúčom k jej pokoju a radosti bola úplná dôvera v Pána a prijatie choroby ako tajomného prejavu jeho vôle pre jej dobro i pre dobro druhých. Často opakovala: „Ak to chceš ty, Ježišu, chcem to aj ja“. Sú to dve obyčajné svedectvá spomedzi mnohých, ktoré ukazujú, že opravdivý kresťan nie je nikdy zúfalý a smutný – ani zoči-voči najťažším prekážkam – a tiež, že kresťanská radosť nie je únikom zo skutočnosti, ale je nadprirodzenou silou, s ktorou možno čeliť každodenným ťažkostiam. Vieme, že ukrižovaný a vzkriesený Kristus je s nami, je navždy naším verným priateľom.

Keď máme účasť na jeho utrpení, máme účasť aj na jeho sláve. S ním a v ňom sa utrpenie premieňa na lásku. A v nej sa nachádza radosť (porov. Kol 1, 24).

7. Svedkovia radosti

Drahí priatelia, nakoniec by som vás chcel povzbudiť, aby ste boli misionármi radosti. Nemôžeme byť šťastní, ak ostatní nie sú šťastní: o radosť sa treba deliť. Chodte a povedzte iným mladým ľuďom o vašej radosti z toho, že ste našli cenný poklad, ktorým je sám Ježiš. Radosť z viery si nemôžeme nechávať pre seba: ak si ju chceme uchovať, musíme ju odovzdávať ďalej. Svätý Ján hovorí: „Čo sme videli a počuli, zvestujeme aj vám, aby ste aj vy mali spoločenstvo s nami... A toto píšeme, aby naša radosť bola úplná“ (1Jn 1, 3 – 4).

Niekedy sa kresťanstvo opisuje ako spôsob života potláčajúci našu

slobodu a protirečiaci našej túžbe po šťastí a radosti. To však nezodpovedá pravde! Kresťania sú muži a ženy, ktorí sú skutočne šťastní, pretože vedia, že nikdy nie sú sami, ale vždy sú v Božích rukách! Preto je vašou úlohou, mladí Kristovi učenici, aby ste ukázali svetu, že viera vedie k šťastiu a k pravej, plnej a trvajúcej radosti. A ak sa aj kresťanský spôsob života zdá niekedy únavný a nudný, vy musíte ako prví svedčiť o radostnej a šťastnej podobe viery. Evanjelium je „dobrou zvesťou“, že Boh nás miluje a že každý z nás je pre neho dôležitý. Ukážte svetu, že je to skutočne tak! Budte zapálenými misionármi novej evanjelizácie! Prinášajte trpiacim a hľadajúcim radosť, ktorú im Ježiš chce dať. Prinášajte ju do vašich rodín, do vašich škôl a univerzít, na vaše pracoviská a do priateľských spoločenstiev, v ktorých žijete. Uvidíte, aká je nákazlivá. A dostanete stonásobne: radosť zo spásy pre vás

samotných, radosť vidieť ako Božie milosrdenstvo pôsobí v srdciach. V deň vášho definitívneho stretnutia s Pánom, ho budete počuť, ako hovorí: „Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojsi do radosti svojho pána“ (Mt 25, 21).

Na tejto ceste nech vás sprevádza Panna Mária. Ona prijala Pána do svojho lona a radostným chválospevom vo svojom Magnifikat vyznáva: „Velebí moja duša Pána a môj duch jasá v Bohu, mojom Spasiteľovi“ (Lk 1, 46 – 47). Mária naplno odpovedala na Božiu lásku, keď mu oddala svoj život v pokornej a bezvýhradnej službe. Nazývame ju „Príčinou našej radosti“, pretože nám dala Ježiša. Nech vás ona uvedie do tej radosti, ktorú vám nik nemôže vziať!

Vo Vatikáne 15. marca 2012

Benedikt XVI.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/posolstvo-svateho-otca-
benedikta-xvi-k-27-svetovemu-dnu-
mladeze/](https://opusdei.org/sk-sk/article/posolstvo-svateho-otca-benedikta-xvi-k-27-svetovemu-dnu-mladeze/) (12.04.2026)